

Dr. Emil Holub, znani historijski raziskovalec, je umrl 54 let star. Pokojnik je obdaroval poleg mnogih šol, tudi „Slovenski šolski muzej“ s prav lepo zbirko. Blag mu spomin!

Muzejsko društvo za Kranjsko je imelo m. m. občni zbor. Kakor posnamemo iz tajnikovega poročila, ima društvo 197 članov ter stoji v literarni zvezi z različnimi društvi, od katerih je došlo v zameno 245 knjig, ki po pravilih postanejo last deželnega muzeja. Dohodkov je imelo društvo v pretečenem letu 3599 kron, blagajničničnega prebitka pa 49 kron. Subvencije so društvu naklonili: deželni zbor kranjski 800 K, naučno ministrstvo 400 K, kranjska hranilnica 500 K in dunajska akademija znanosti 220 K. Vsem se je izrekla zahvala občnega zbora. Pregledovalcema društvenih računov sta bila zopet izvoljena gg.: župnik Vrhovnik in dež. tajnik Pfeifer. Končno je društveni načelnik ravnatelj Senekovič še naznanil, da ostane uredništvo društvenih publikacij tudi za tekoče leto v istih rokah, da bode torej „Izvestja“ uredoval dekan Koblar, nemške „Mittheilungen“ pa prof. dr. Gratzy pl. Wardengg.

Veren, a ne klerikalen. Dunajski listi poročajo: Nedavno je z nadvojvodo Reinerjem govoril visok cerkven dostojanstvenik o sedanjih klerikalnih političnih struji in vprašal nadvojvodo, ali se s to strujo strinja. Nadvojvoda je dejal: „Preveč veren sem, da bi mogel postati kdaj klerikalen!“

Gledališče za otroke. Mestni svet v Berlinu je dovolil znatno vsoto za otroške predstave v gledališču, katerih bi se naj udeležili redoma vsi otroci berlinskih šol brezplačno.

Si li prestar za učenje? Kato, slavni rimski državnik se je v svojem 80 letu začel učiti grškega jezika. Sokrates se je v pozni starosti vadił igrati na muzikalne instrumente. Plutarh se je učil latinščine od sedemdesetega do osemdesetega leta. Franklin se je pričel učiti filozofije, ko je dopolnil svoje petdeseto leto. Ludovico Monaldesco je spisal „memoire“ svojega življenja v visoki starosti 115 let. Ōgilby, predstavljavec Homerja in Vergilija ni znal ne grškega ne latinskega jezika do svojega petdesetega leta. Bocaccio je bil že 35 let star, ne da bi se bavil z literaturo in je vendar postal eden največjih mojstrov toskanske šole poleg Dantega in Petrarke. Sir Henry Spellman v svojem dvajsetem letu še brati ni znal, a se je potem poprijel učenja in postal eden najslavnejših učenjakov angleških. Tako bi lahko navedli tisoče izgledov mož, ki so se še le v poznejši starosti začeli učiti, pa so vendar le dosegli velike uspehe in zavzemajo častno mesto v človeški zgodovini. Samo lenuhi pravijo: „jaz sem prestar za učenje“.

Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Št. 253.

Kranjsko.

Na štiri razredni ljudski šoli v Senožečah je eno učno mesto z moško učno osebo stalno popolniti. Prošnje so predpisanim potom vlagati semkaj do dne 20. marca 1902.

C. kr. okrajni šolski svet v Postojni, dne 19. februarja 1902.

Št. 280.

Na trirazredni ljudski šoli v Borovnici je stalno oddati s pričetkom šolskega leta 1902/3 učno mesto s postavnimi prejemki. Prednost pri oddaji te službe bo imela ženska učna moč.

Prošnje je poslati pravilno opremljene po postavnem potu tukajšnjemu uradu do 24. marca 1902.

C. kr. okrajni šolski svet, Ljubljana, dne 17. februarja 1902.

Št. 720.

Na petrazredni c. kr. rudniški ljudski šoli v Idriji je stalno popolniti mesto učitelja z dohodki IV. plačilnega razreda idrijskega učnega osebja t. j. z letno plačo 1000 kron, aktivitetno doklado letnih 200 kron in s pravico do 6 petletnic po 100 kron.

Prosilci naj lastnorodno pisane prošnje z dokazom učne sposobnosti za ljudske šole z nemškim in slovenskim učnim jezikom predpisanim službenim potom

do 15. sušca 1902.

pri podpisnem c. kr. rudniškem ravnateljstvu uložijo.

C. kr. rudniško ravnateljstvo v Idriji, dne 16. svečana 1902.

Št. 25, 66.

K B

Štajersko.

Na dvorazrednih ljudskih šolah na Bučah in v Pišecah je stalno popolniti učiteljska mesta z dohodki III. plačilnega razreda.

Prošnje za te službe je vlagati po službenem potu pri krajnem šolskem svetu na Bučah oziroma v Pišecah do 10. sušca 1902.

Okrajni šolski svet Kozje in Brežice, 11. svečana 1902.

Gospodarski program.

Naslednje tvrdke darujejo od iztržka, oziroma dobička, ki jim ga da zaslužiti učiteljstvo, dogovorjene odstotke v prid učiteljskemu konviktu. Vsakdo (vsaktera) pa blagovoli zahtevati, da se vsaka vsota, ki jo odjemalec izplača, zabeleži v prid konviktu.

1. **Jos. Petrič** — zaloga raznovrstnih šolskih zvezkov, peres z napisom: „Učiteljski konvikt“ in raznih drugih šolskih potrebščin v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 6.
2. **Knjigotržnica lg. pl. Kleinmayr & F. Bamberg** v Ljubljani, Kongresni trg.
3. **Národna tiskarna** v Ljubljani, Kongresni trg.
4. **Šeberjeva tiskarna** v Postojni, zaloga uradnih spisov itd.
5. **Gričar & Mejač**, trgovina z narejenimi oblekami za dame in gospode v Prešernovih ulicah v Ljubljani.
6. **Fran Ksav. Souvan**, trgovina z manufakturnim blagom v Ljubljani.
7. **Fran Kraigher**, krojaški mojster v Ljubljani, Kongresni trg.
8. **Anton Krejčič**, zaloga moških in ženskih klobukov v Wolfovih ulicah v Ljubljani.
9. **J. Soklič**, trgovina s klobuki v Ljubljani, Pod trančo.
10. **Filip Fajdiga**, mizar in trgovina s pohištvo v Prešernovih ulicah št. 50 nasproti novi pošti v Ljubljani.
11. **B. Schmeltzer**, zaloga stolov, Šelenburgove ulice v Ljubljani.
12. **Ivan Bonač**, zaloga šolskih knjig, svinčnikov družbe sv. Cirila in Metoda in raznih drugih šolskih potrebščin v Ljubljani.
13. **Banka „Slavija“** v Pragi — glavno zastopstvo za slovenske dežele v Ljubljani — vzajemno zavarovalno društvo, podpira učiteljski konvikt in daje od učiteljskih zavarovanj provizijo „Zavezi slovenskih učiteljskih društev“.

Zavedno učiteljstvo prosimo, da po geslu „Svoji k svojim!“ podpira v prvi vrsti te tvrdke.

† Dragotin Jesenko-Doksov.

Učitelji imamo navado, da pišemo v svojih listih nekrologe navadno le o učiteljih. Danes mi bodi dovoljena izjema. Dragotin Jesenko, ki se je podpisaval pod svoje literarne izdelke s pesniškim imenom „T. Doksov“, ni bil član našega stanu. A mnogo je občeval z učitelji, večkrat kaj napisal za naše liste, se zanimal za naše gibanje in bil spričo „sijajnih“ svojih razmer v bližnjem sorodstvu z našim blestečim materijalnim položajem . . .

Z Jesenkovo smrtjo se je skrčilo za eno čutečo dušo število tistega prevesnega dela človeštva, ki komaj prenaša na šibkih ramah grenko težo in težko grenkost bednih svojih dni. Pot njegovega življenja ga je vodila med skalovjem in trnjem brez vonjajočih rož ob potu, brez vabljive klopice v hladnem zavetju, kamor bi položil šibko svoje telo k udobnemu počitku. Pred njegovimi odkritosrčnimi očmi se je širila neizmerna puščava, ki se je razgrinjala v nedoglednost in brezkončnost — posipana čezinčez z morečimi skrbmi, brez žuborečega studenca, kjer bi se mogel napiti moči in energije.